

Krzysztof Tunia

Słonowice, gm. Kazimierza Wielka,
woj. kieleckie. Stanowisko G

Informator Archeologiczny : badania 20, 35

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko 1

Ratowniczo-rozpoznawcze prace stanowiły kontynuację badań problematyki osadnictwa neolitycznego i wczesnobrązowego w dorzeczu Grabi.

Osada usytuowana jest na rozległej wydmie pokrytej obecnie lasem. Ze względu na niszczenie obiektu przez wydobywanie na dużą skalę piasku postanowiono przede wszystkim przebadać najbardziej zagrożoną część stanowiska oraz rozpoznać jego wielkość. Badania prowadzono metodą wykopów sondażowych o łącznej powierzchni ok. 150 m². Rezultatem tych prac było stwierdzenie całkowitego zniszczenia stanowiska przez wspomnianą plaśnicę. Nie uchwycono jakichkolwiek śladów urządzeń stałych funkcjonującej tu społeczności. Ruchomy materiał zabytkowy był nieliczny i składał się z drobnych fragmentów ceramiki oraz przedmiotów krzemienianych.

Materiały z badań przechowywane są w MAIE w Łodzi.

Badania zakończono.

Stanowisko 3

Prace stanowią etap badań osadnictwa neolitycznego i wczesnobrązowego w dorzeczu Grabi.

Osada usytuowana jest w strefie krawędziowej lewobrzeżnej terasy nadzalewowej Końskiej. Skoncentrowano się na przebadaniu periferycznej części osady. Na powierzchni 375 m² odkryto ślady budowli mieszkalnej oraz towarzyszący jej inwentarz zabytków ruchomych. Odkryty obiekt na planie jest w przybliżeniu okrągły. Konstrukcja wspierała się na czterech słupach, od północy umocniona była dodatkowo kamieniami. Wewnątrz zarejestrowano ślady dwóch nieobudowanych palenisk. Ruchomy materiał zabytkowy składał się z fragmentów ceramiki oraz przedmiotów krzemienianych. Całość inwentarza krzemienianego wykonana jest z surowców nie miejscowych /świeciechowski, czekoladowy i pasiasty/. Charakterystycznymi formami narzędzi są dwusieczne siekiery soczewkowate i narzędzia "nożowate" wykonane z odłupków niekiedy odbitych od sieker. Specyficzne oblicze typologiczne inwentarza krzemienianego oraz ceramiki pozwala określić te materiały jako typowy zespół kultury mierzaniowickiej. Jednocześnie warto jest podkreślić ich zdecydowanie odmienny charakter od materiałów tzw. strefy B kultury Chłopice-Veselé.

Materiały przechowywane są w zbiorach MAIE w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.

ŚLONOWICE, gm. Kazimierza Wielka
woj. kieleckie
Stanowisko G

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Małopolski
Pracownia Archeologiczna
w Igołomi

Badania prowadził mgr Krzysztof Tunia. Finansował WOAK w Kielcach i IHKM PAN. Piąty sezon badań. System neolitycznych umocnień obronnych i osada ze starszego okresu epoki brązu.

Głównym celem cyklu badań wykopaliskowych w Słonowicach jest określenie zasięgu i charakteru umocnień obronnych odkrytych w 1979 r. na stanowisku "G" i sukcesywnie rozpoznawanych. W bieżącym roku odsłonięto obszar 6,25 ara. W obrębie wykopu /nr XII/, zlokalizowano według wszelkiego prawdopodobieństwa południowo-wschodni narożnik systemu fortyfikacji utworzony przez dwa prostopadłe do siebie rowy, nie stykające się ze sobą. Uzyskano zestaw materiałów ceramicznych pochodzących zarówno z wypełnień rowów /neolit/, jak i z kilkunastu obiektów stanowiących pozostałości następnej fazy zasiedlenia terenu stanowiska /starszy okres epoki brązu/.

Materiały złożono w Pracowni Archeologicznej IHKM PAN w Igołomi.

Badania będą kontynuowane.

SMYKÓW, gm. Ćmielów
woj. tarnobrzeskie

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadził mgr Witold Migal. Finansowało PMA. Pierwszy sezon badań. Jaskinia.

Jaskinia znajduje się na prawym brzegu rzeki Kamiennej, w pasie skałek raurackich występujących od Podgrodzia do Smykowa. Prace rozpoznawcze związane były z badaniem zaplecza osadniczego kopalni krzemienia pasiastego w Krzemionkach. Jest to jedyna w tym rejonie jaskinia możliwa do zamieszkania w starożytności. Na przedpolu założono wykop sondażowy o wym. 2 x 4 m. Rozpoznano poziom kopalnej gleby holocenińskiej i cienką, słabo zaznaczającą się glebę pradholoceniską. Na całej powierzchni wykopu nie znaleziono śladów zamieszkiwania jaskini w starożytności.

Badania nie będą kontynuowane.